

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Nabiev Octavian xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.08.2018 - 21.09.2018;

Instanța de apel: 29.10.2017 - 19.12.2018;

Instanța de recurs: 29.03.2019 - 19.06.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 21 septembrie 2018, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Nabiev Octavian, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21 decembrie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 4 (patru) ani 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Nabiev Octavian în beneficiul lui Morari Leonid suma de 9795 (nouă mii șapte sute nouăzeci și cinci) lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost respinsă cerința procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 362,80 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Nabiev Octavian a săvârșit *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile în următoarele circumstanțe*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

La 06 iulie 2018 Nabiev Octavian se afla în casă la Morari Leonid, din xxxxx, la o oră nestabilită de către organul de urmărire penală, în momentul în care ieșea

din casă, Nabiev Octavian urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, pe ascuns, a intrat într-o altă odaie și dintr-o geantă a sustras o bancnotă cu nominalul de 500 euro, după ce s-a eschivat de la locul faptei.

În următoarea zi Nabiev Octavian a mers la schimbul valutar amplasat în magazinul „Metro” din str. N. Iorga, mun. Bălți, unde i-a schimbat în lei, iar banii i-a cheltuit pentru necesitățile personale.

În așa mod părții vătămate Leonid Morari i-a fost pricinuită o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 9795 lei.

3. Inculpatul a contestat sentința cu apel, solicitând examinarea cauzei, deoarece anterior lui nu i s-a acordat termen pentru a se achita cu partea vătămată, iar în afară de aceasta, la stabilirea pedepsei nu a fost luat în considerație starea familială a acestuia.

De asemenea a menționat faptul, că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

A mai menționat, că în timpul limitat care i s-a oferit nu a putut acumula suficiente materiale în apărarea sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nabiev Octavian, condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 8 (opt) luni.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 21 decembrie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a considerat că există temei legal pentru casarea hotărârii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptul, că instanța de fond, la aplicarea pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, cât privește scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut, că potrivit caracteristicii eliberate de către Primăria xxxxx la 16 iulie 2018, inculpatul se caracterizează nesatisfăcător, locuiește cu buneii (f.d.52); la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, (f.d.56-57), inculpatul nu este la prima abatere penală, o parte din cauzele penale au fost încetate în legătură cu retragerea plângerii părții vătămate și împăcare, a fost condamnat pentru infracțiune de jaf cu pedeapsă condiționată și puțin peste jumătate de an a comis infracțiunea de furt.

Totodată, necătînd la caracteristica negativă, instanța de apel a reținut, că

inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat la examinarea cauzei în procedură simplificată, prin ce a contribuit la reducerea termenului de judecare a cauzei, la minimalizarea cheltuielilor statului în partea ce ține de cercetarea publică a probelor acuzării, iar infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform art. 16 Cod penal se califică ca fiind una mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

A mai stabilit instanța de apel, că prima instanță nu a reținut în sarcina inculpatului circumstanța atenuantă excepțională săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, fapt ce a generat aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 79 Cod penal.

De asemenea, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a stabilit, că noile limite de pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se includ în intervalul de la 3 luni până la 2 ani 8 luni, și dacă instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsă care se încadrează în noile limite, totuși aceasta neîntemeiat nu a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, or la momentul comiterii infracțiunilor, inculpatul nu a împlinit vârsta de 21 ani.

Cu referire la solicitarea apărătorului de a i se aplica inculpatului Nabiev Octavian o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de apel a menționat, că acesta a mai comis infracțiuni, pentru care a și fost condamnat, totodată, infracțiunea dată fiind comisă în perioada de probă, respectiv atingerea scopului pedepsei poate fi realizat doar în condițiile izolării inculpatului de societate.

5. Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei.

În argumentarea recursului invocă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale și anume consideră că instanța de apel eronat a concluzionat, că scopul pedepsei penale poate fi atins în speță doar în condițiile izolării de societate.

Sușține că inculpatul nu a atins vârsta de 21 ani, nu este o persoană conflictuală sau periculoasă, nu are părinți, a fost crescut și educat de buneii, care acum sunt la o vârstă înaintată și au probleme de sănătate, au o situație financiară grea.

Conform anchetei sociale din 02 ianuarie 2019, inculpatul locuiește într-o familie social vulnerabilă cu venituri mici. El fiind unicul întreținător și sprijin în familie.

La fel, inculpatul a restituit prejudiciul material părții vătămate care a declarat ca nu are pretenții față de inculpat și să i se aplice o pedeapsă mai blândă.

A recunoscut vina din start, a conlucrat cu organul de urmărire penală, s-a căit sincer în cele comise, cauza fiind examinată în procedura specială.

Astfel, apărarea consideră că deși instanța de apel a casat parțial sentința în

latura pedepsei, totuși nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei cum ar fi condițiile de viață a acestuia și a familiei acestuia, lipsa părinților, lipsa circumstanței agravante conform art. 77 Cod penal, calificarea faptei conform art. 16 Cod penal, ca fiind una mai puțin gravă.

Totodată instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că inculpatul a achitat integral prejudiciul părții vătămate și a prezentat în cadrul ședinței de apel confirmarea achitării, fiind prezentă și partea vătămată care a confirmat lipsa prejudiciului precum lipsa pretențiilor față de inculpat, solicitând de a nu fi privat de libertate.

Relevă că din motiv ca bunica este grav bolnavă, iar bunelul inculpatului s-a aflat la tratament, nu a fost posibil de a prezenta actele suplimentare în cadrul ședinței de apel, motiv pentru care au fost anexate la prezentul recurs.

Apărarea solicită examinarea recursului prin prisma prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că deși apărarea invocă temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, aceasta critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel la individualizarea pedepsei penale, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră sub formă de închisoare, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de

procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, Colegiul penal conchide că acestea au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, sunt nefondate și nu reflectă prezența în speță a încălcărilor invocate, deoarece instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la cerința apărării ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal reține că aceasta corect a fost respinsă de către instanța de apel, or, deși infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, totuși instanța de apel corect a accentuat, că realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal, în privința inculpatului poate fi realizat doar prin izolarea de societatea, deoarece infracțiunea respectivă a fost săvârșită în perioada de probațiune.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care

face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanța de apel, care la stabilirea pedepsei închisorii, a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înlăptuită în procedura simplificată.

Colegiul penal mai susține și faptul, că deși apărarea face referire la necesitatea respectării prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, la materialele cauzei nu a fost anexată careva cerere din partea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei prin care ar fi fost solicitată menținerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Nabiev Octavian, astfel aceste argumente fiind declarative.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului Nabiev Octavian, deoarece fiind anterior condamnat, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Făță de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui ***Nabiev Octavian xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor